

Велика П'ятниця

згідно з чином Ордену Проповідників

Священик підходить до вітараля та простягається в молитві. Поставлений чтець (а за його відсутності, сам священик) в цей час починає наступне пророцтво.

Осія 5, 15 – 6, 6

Перше пророцтво

Nunc dicit Dominus: In tribulatione sua mane consurgens ad me: Venite, et revertamur ad Dominum: quia ipse cepit, et sanabit nos: percutiet, et curabit nos. Vivificabit nos post duos dies: in die tertia suscitabit nos, et vivemus in conspectu eius. Scimus, sequemurque, ut cognoscamus Dominum: quasi diluculum preparatus est egressus eius, et veniet quasi imber nobis temporaneus, et serotinus terrae. **Q**uid faciam tibi Ephraim? quid faciam tibi Iuda? Misericordia vestra quasi nubes matutina, et quasi ros mane pertransiens. Propter hoc dolavi in prophetis, occidi eos in verbis oris mei: et iudicia tua quasi lux egrediuntur. **Q**uia misericordiam volui, et non sacrificium, et scientiam Dei plus quam holocausta.

Так говорить Господь: у своїй біді шукатимуть мене зпозаранку: “Ходіть, до Господа повернімся: бо він розірвав, він і загоїть; він ударив, він і рани перев’яже. Через два дні він оживить нас, на третій день на ноги нас поставить, і будемо перед ним жити. І спізнаваймо, намагаймося Господа спізнати; його прибуття певне, як зірниця, як дощ, він до нас прийде; немов весняний дощ, який зрощує землю”. Що мені діяти з тобою, Ефраїме? Що мені діяти з тобою, Юдо? Таж любов ваша, немов уранці мряка, мов та роса, що притьмом геть приходить. Тому я засмучував їх через пророків, забивав їх уст моїх словами – аби суд твій наче світло засяяв. Бо я бажаю милости, а не жертви; і знання Бога – над всепалення*.

Ми нічого не відповідаємо.

Аввакум 3, 2–3

Тракт

Domine, audivi auditum tuum, et timui: consideravi opera tua, et expavi. **N** In medio duorum animalium innotesceris: dum appropinquaverint anni cognosceris: dum advenerit, tempus, ostenderis. **N** In eo, dum conturbata fuerit anima mea: in ira, misericordiae memor eris. **N** Deus a Libano veniet, et Sanctus de monte umbroso, et condenso. **N** Operuit coelos maiestas eius: et laudis eius plena est terra.

Господи, почув я вість Твою, й убоявся, порозмислив над ділами Твоїми, й вжахнувся. **N** Між двома звірами Тебе впізнають; коли роки наблизяться, Ти будеш знаний; як надійде час, Ти об’явишся. **N** Коли смутною буде душа моя, в гніві Ти згадаєш про милість. **N** Бог з Ливану прийде, і Святий – з гори тинистої, вкритої лісом. **N** Вкрила небеса могутність Його, й хвали Його земля повна.

Молитва

N Orémus.

N Молімося.

N Flectamus genua. **N** Leváte.

N Преклонімо коліна. **N** Підійміться.

Deus, a quo et Judas reatus sui poenam et confessionis suae latro praemium sumpsit; concede nobis tuae propitiationis effectum: ut sicut in passione sua Jesus Christus Dominus noster diversa utrisque intulit stipendia meritorum: ita nobis, ablato vetustatis errore, resurrectionis suae gratiam largiatur. Qui tecum vivit et regnat in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum. **R** Amen.

Боже, від Тебе Юда отримав покарання за свій гріх, і розбійник прийняв винагороду за своє сповідання: даруй нам милість Твою, щоб як Ісус Христос, Господь наш, в Своїй Страсті дав обом різні відплати по їх заслугам, так і нам, знявши стару облуду, щедро дарував благодать Свого Воскресіння Той, Котрий з Тобою живе й царює в єдності Святого Духа Бог, на всі віки віків. **R** Амінь.

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægypti: Mensis iste, vobis princípium ménsium: primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israël, et dícite eis: Décima die mensis huius tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin áutem minor est númerus, ut suffícere possit ad vescéndum agnum, assúmet vicínus suum qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit áutem agnus absque mácula, másculus, annículus: iuxta quem ritum tollétis et hædum. Et servábitis eum usque ad quartamdécimam diem mensis huius: immolabítque eum univérsa multitúdo filiórum Israël ad vésperam. Et sument de sanguíne eius, ac ponent super utrúmque postem, et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum. Et edent carnes nocte illa assas igni, et azýmos panes cum lactúcis agréstibus. Non comedétis ex eo crudum quid, nec coctum aqua, sed tantum assum igni: caput cum pédibus eius et intestínis vorábitis. Nec remanébit quidquam ex eo usque mane. Si quid resíduum fúerit, igne comburétis. Sic áutem comedétis illum: renes vestros accingétis, et calceaménta habébitis in pédibus, tenétes báculos in mánibus, et comedétis festinánter: est enim Phase id est tránsitus Dómini.

Ми нічого не відповідаємо.

Eripe me, Dómine, ab hómine malo: a viro iníquo líbera me. ✠ Qui cogitavérunt malítias in corde: tota die constituébant prália. ✠ Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: venénus áspidum sub lábiis eórum. ✠ Custódi me, Dómine, de manu peccatóris: et ab homínibus iníquis líbera me. ✠ Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: abscondérunt supérbi láqueum mihi. ✠ Et funes extendérunt in láqueum pédibus meis, iuxta iter scándalum posuérunt mihi. ✠ Dixi Dómino, Deus meus es tu: exáudi, Dómine, vocem oratiónis meæ. ✠ Dómine, Dómine virtus salútis meæ obúmbra caput meum in die

В ті дні казав Господь Мойсеєві та Аронові в землі Єгипетській: "Місяць цей нехай буде вам початком місяців, перший нехай буде він між місяцями року. Промовте до всієї ізраїльської громади так: Десятого дня цього місяця візьміть собі кожен для своєї сім'ї ягня: одне на хату. Коли ж сім'я буде замала на (ціле) ягня, нехай разом з найближчим у межу сусідом візьме ягня по лічбі душ; розрахуйте, щоб ягняти було досить для кожного, хто скільки зможе з'їсти. Ягня ж нехай вам буде без вади, самчик, одноліток; можете взяти його з баранців або з козенят. І держатимете його до чотирнадцятого дня цього місяця, і тоді нехай уся громада синів Ізраїля разом заріже його надвечір. І нехай візьмуть крові й помажуть нею одвірки і наддвіроч у домах, де їстимуть його. Нехай їдять м'ясо тієї самої ночі; спеченим на вогні нехай їдять його, з опрісноками та з гіркими зелями. Не їжте ніякої сировини, ні звареного в воді, а тільки жарене на вогні, і з головою його і з ногами та з нутрощами. І не зоставлятимете нічого до ранку; що ж з нього зосталось би до ранку, спалите на вогні. А їстимете його ось так: стегна ваші попідперизувані, обув'я ваше на ногах ваших, і костури ваші в руках у вас; їстимете похапки: це бо є Пасха (тобто перехід) Господня*.

Вирятуй мене, Господи, від чоловіка лукавого, від мужа неправедного визволь мене, ✠ які задумали неправду в серці, весь день ополчалися на битву: ✠ вигостили язик свій, немов зміїний, отрута гаспидів під губами в них ✠ Вбережи мене, Господи, від руки грішника, від людей неправедних вирятуй мене, ✠ тих, що задумали підточити стопи мої. Приховали горді сїть на мене, ✠ і мотузки напнули, тенета ногам моїм; при стежці западню наставили на мене. ✠ Сказав я Господеві: «Бог мій еси Ти, вислухай, Господи, голос моління мого!» ✠ Господи Владико, сило спасіння мого, Ти отінив голову мою в

belli. **✠** Ne tradas me a desidério meo peccatóri: cogitavérunt advérsus me: ne derelínquas me, ne unquam exalténtur. **✠** Caput circúitus eórum: labor labiórurú ipsórum opériet eos. **✠** Verúmtamen iústi confitebúntur nómini tuo: et habitábunt recti cum vultu tuo.

Йн. 18, 1 – 19, 42

Страсть Господа нашого Ісуса Христа

Того часу, вийшов Ісус із своїми учнями на той бік Кедрон-поток, де був сад, куди увійшли він та його учні. Юда ж, який його зрадив, знав також те місце, Ісус бо та учні його часто там збиралися. Узнявши, отже, Юда відділ війська і первосвященницьких та фарисейських слуг, прибув туди з ліхтарями, смолоскипами та зброєю. Ісус же, знаючи все, що мало з ним статися, вийшов і мовив до них: «Кого шукаєте?» «Ісуса Назарянина», відповіли ті. «Це я», каже їм Ісус. Стояв же і Юда з ними, який його зрадив. І коли він їм сказав: «Це я!» – подалися назад і припали до землі. Тож він спитав їх ще раз: «Кого бо шукаєте?» А вони: «Ісуса Назарянина.» «Сказав же вам, – озвався Ісус, – що то я. Коли, отже, шукаєте мене, то відпустіть оцих, щоб ішли собі»; – щоб слово те здійснилось, яке був вірник: «З-поміж тих, що їх ти передав мені, не погубив я ні одного.» Тоді Симон Петро, який мав меч при собі, добув його і, вдаривши первосвященникового слугу, відрубав йому праве вухо. Малхом звали того слугу. Але Ісус озвався до Петра: «Сховай меч у піхву! Чашу, яку дав мені Отець, – чи не мав би я її пити?» Тоді військовий відділ, тисяцький та юдейські слуги схопили Ісуса і, зв'язавши його, повели спершу до Анни: цей бо був тесть Каяфи, що був первосвященником того року. А був же то той самий Каяфа, який дав був раду юдеям: «Ліпше, щоб за народ помер один чоловік.» За Ісусом же слідував Симон Петро з ще іншим учнем. А що учень той знаний був первосвященникові, то й увійшов він у двір первосвященника з Ісусом. Петро ж стояв надворі біля дверей. Той інший, знаний первосвященникові учень, вийшов, промовив до одвірної слугині та й увів Петра. Слугиня ж одвірна й каже до Петра: «Чи й ти не з учнів отого чоловіка?» – «Ні», відрік той. Слуги і сторожа, що вогонь розклали, стояли там і грілися, було бо холодно. Отож і Петро стояв там з ними та грівся. І спитав первосвященик Ісуса про його учнів і про його навчання. Ісус же відказав йому: «Говорив я світові отверто. Завжди навчав я у синагозі й у храмі, де сходяться усі юдеї. Нічого не говорив я потайки. Чому мене запитуєш? Спитай он тих, що чули, що я до них промовляв. Вони бо знають, що говорив я.» На ті слова один із сторожі, який стояв там, ударив в обличчя Ісуса, кажучи: «Ось так відказуєш первосвященникові?» Озвався ж Ісус до нього: «Якщо я зле сказав, доведи, що воно погано. А якщо добре, то за віщо б'єш мене?» І відіслав його Анна зв'язаного до первосвященника Каяфи. А стояв там Симон Петро і грівся. От і мовили до нього: «Чи і ти не з його учнів?» І відрікся той, і відказав: «Ні!» Каже тоді один із первосвященникових слуг, родич того, якому Петро відрубав вухо: «Чи ж не тебе я бачив у саду з ним?» Тоді Петро відрікся ще раз. І зараз же півень запіяв! Повели тоді Ісуса від Каяфи у Преторію. Був же ранок. Та не ввійшли вони у Преторію, щоб не осквернитись, а й мотги їсти пасху. Вийшов тоді до них Пилат і промовив: «Яке оскарження принесли ви на цього чоловіка?» А ті йому кричать у відповідь: «Якби не був з нього злочинець, не передавали б ми його тобі!» Тож каже їм Пилат: «То беріть собі його ви і судіть за вашим законом.» Юдеї ж йому: «Не дозволено нам нікого вбивати!» - Щоб здійснилося слово Ісуса, що сказав, вказуючи, якою смертю має вмерти. І ввійшов Пилат знов у преторію, закликав Ісуса і каже до нього: «Ти цар юдейський?» Ісус же у відповідь: «Кажеш те від себе, а чи інші про мене так тобі оповіли?» «Хіба ж я юдей? – озвався Пилат. - Народ твій і первосвященики передали тебе мені.

день битви. **✠** Не видай мене, Господи, проти бажання мого грішникові. Умислили проти мене, не зостав мене, щоб не превознеслися. **✠** Головне у колі їх – труд їхніх губ – настигне їх; **✠** Все ж праведні прославлять Ім'я Твоє, і прямодушні поселяться з лицем Твоїм*.

Що ти таке зробив?» «Царство моє не від світу цього, – відрік Ісус. – Було б моє царство від цього світу, то сторожа моя була б воювала, щоби мене не видали юдеям. Але не звідсіля моє царство.» «То ти таки цар?» – мовив до нього Пилат. І відповів Ісус: «Ти кажеш, що я цар. Я на те уродився і прийшов у світ на те, щоб свідчити істину. Кожен, хто від істини, слухає голос мій.» «Що таке – істина?» – озвався Пилат до нього. І сказавши те, вийшов знов до юдеїв і каже до них: «Жадної провини не знаходжу я на ньому. Є у вас, однак, звичай, щоб на Пасху відпустив я вам одного. Тож хочете, щоб я вам юдейського царя відпустив?» «Ні, не його!» – знову, закричали ті, – але Варавву!» А був же Варавва розбійник. Забрав тоді Пилат Ісуса та й звелів його бичувати. А вояки, сплівши вінок із тернини, вклали йому на голову ще й зодягли його у багрянцю і, підступаючи до нього, казали: «Радуйся, царю юдейський!» І били його в обличчя. Знову вийшов Пилат надвір і до них промовляє: «Ого виводжу вам його, щоб ви знали, що я жадної провини на ньому не знаходжу.» І вийшов Ісус у вінку терновім та в багрянці. І сказав їм Пилат: «Ось чоловік!» Та скоро побачили його первосвященики та слуги, закричали: «Розіпни! Розіпни!» Каже Пилат їм: «Беріть його ви і розіпніть, я бо жадної провини не знаходжу на ньому.» А юдеї йому: «У нас є закон, і за законом мусить він умерти, бо він із себе Сина Божого зробив.» Як почув те слово Пилат, стривожився ще дужче. Повернувся він ще раз у Преторію та й каже Ісусові: «Звідкіля ти?» Не дав же йому Ісус одвіту. «Зо мною не розмовляєш, – каже йому Пилат, – чи не знаєш, що в мене влада відпустити тебе і влада розіп'ясти тебе?» І відрік Ісус: «Не мав би ти надо мною ніякої влади, якби тобі не було дано згори. Через те на отому, хто мене тобі видав, більший гріх.» Від тієї хвилини шукав Пилат можливости, як би його відпустити. Але юдеї кричали: «Відпустиш його, то не будеш кесаревим другом! Усяк, хто з себе робить царя, кесареві спротивляється!» Тож зачувши ті слова, вивів Пилат Ісуса і сів на судівське сидіння, на місці, яке має назву Лігостротон, а по-єврейському – Гаввата. А був то день, коли споготовлювали Пасху, близько шостої години. І каже до юдеїв: «Ось цар ваш.» Ті ж закричали: «Геть! Геть! Розіпни його!» А Пилат їм: «Маю я вашого царя розіп'ясти?» І відповіли первосвященики: «Нема в нас царя, тільки кесар!» І тоді видав він його їм на розп'яття. І забрали вони Ісуса; і, несучи для себе хрест, вийшов він на місце, зване Череп, а по-єврейськи Голгота, де його і розіп'яли, а з ним двох інших: по одному з кожного боку, Ісуса ж – посередині. Пилат же звелів написати напис і на хресті його примістити. Написано було: «Ісус Назарянин Цар Юдейський.» Багато з юдеїв читали той напис, місце бо, де розіп'ято Ісуса, було близько міста. Написано ж напис було по-єврейському, по-грецькому і по-римському. Тож первосвященики юдейські мовили до Пилата: «Не пиши: Цар Юдейський, – але, що він сказав: Я – Цар Юдейський!» Та Пилат відрік: «Що написав я, те написав.» Тоді вояки, розіп'явши Ісуса, узяли його одіж та й зробили чотири частини, по одній частині кожному воякові, і хітон. Та був хітон не пошитий, лише весь від верху тканий. Тому домовилися між собою: «Не дерімо його, а киньмо на нього жереб, на кого впаде.» А тим же мало здійснитись Писання: «Мою одіж розділили між собою, на шату ж мою кинули жереб.» Отож і вчинили так вояки. А при хресті Ісусовім стояли його мати, сестра його матері, Марія Клеопова та Марія Магдалина. Бачивши Ісус матір і біля неї учня, що стояв, – а його ж любив він, – мовить до матері: «Жінко, ось син твій.» А тоді й до учня мовить: «Ось матір твоя.» І від тієї хвили учень узяв її до себе. А по тому Ісус, знаюши, що все вже завершилося, щоб здійснилось Писання, промовив: «Спраглий я!» Стояла ж посудина, сповнена оцтом. От і подали йому до уст настромлену на тростину губку, просяклу оцтом. І, скоштувавши оцту, вимовив Ісус: «Звершилось»; і схиливши голову, віддав духа.

Вглядаємо й лишаємося так деякий час.

Через те, що це була п'ятниця, отже, щоб не залишилися в суботу тіла на хресті, – бо був

Великдень тієї суботи, – то юдеї попросили Пилата, щоби переламали їм голінки й познімали з хреста. Отож вояки прийшли і переламали першому голінки і другому, який був з ним розп'ятий. Та коли підступили до Ісуса й побачили, що він уже мертвий, то голінок не перебивали йому, лиш один з вояків проколов йому списом бік. І потекла негайно ж кров – і вода. І той, який бачив, свідчить те, і правдиве свідчення його; і він знає, що говорить правду – щоб ви теж увірували. Бо сталося те, щоб Писання здійснилось: «Кістка його не буде поламана.» А й інше Писання каже: «Споглядатимуть на того, кого прокололи.» Після того Йосиф Ариматейський, що був учнем Ісусовим, – але потайки, страхався бо юдеїв, – удався до Пилата з проханням, щоби забрати тіло Ісуса. І дозволив Пилат. Прийшов він, отже, і забрав Ісусове тіло. А надійшов і Нікодим, який раніше приходив уночі до нього, та й приніс мішанину з смирни та алое, мірок зо сто. І взяли вони тіло Ісуса та обв'язали його запашним полотном, як то ховають за юдейським звичаєм. А був на тому місці, де розп'яли його, сад, а в саду тому – нова гробниця, в якій нікого ще не клали. Ось там, з огляду на юдейське споготування і що гробниця була поблизу, – покладено Ісуса.

МОЛИТВИ

За Церкву

ORÉMUS, dilectissimi nobis, pro Ecclesia sancta Dei: ut eam Deus et Dominus noster pacificare, adunare, et custodire dignetur toto orbe terrarum: subiciens ei principatus, et potestates: detque nobis quietam et tranquillam vitam degentibus, glorificare Deum Patrem omnipotentem.

✠ Orémus.

✠ Flectámus genua. ✠ Leváte.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, qui glóriam tuam ómnibus in Christo gentibus revelásti: custódi ópera misericórdiæ tuæ; ut Ecclesia tua toto orbe diffúsa, stábili fide in confessióne tui nóminis persevéret. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum, Fílium tuum: qui tecum vivit et regnat in unitate Spíritus Sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

За Папу

ORÉMUS et pro beatíssimo Papa nostro *N.*, ut Deus et Dominus noster, qui elégit eum in órdine episcopátus, salvum atque incólumem custódiat Ecclesiæ suæ sanctæ, ad regéndum pópulum sanctum Dei.

✠ Orémus.

✠ Flectámus genua. ✠ Leváte.

OMNIPOTENS sempitérne Deus, cuius iudício univérsa fundántur: respice propítius ad preces nostras, et eléctum nobis

МОлімося, возлюблені, за святу Божу Церкву, щоб Бог і Господь наш благоволив обдарувати її миром, єднати й обороняти її по всій землі, підкоривши їй начальства й влади, і дав нам, проводячи тихе й мирне життя, славити Бога Отця всемогутнього.

✠ Молімося.

✠ Преклонімо коліна. ✠ Підійміться.

Всемогутній вічний Боже, Ти в Христові явив свою славу усім народам, оберігай діло Твого милосердя, щоб Твоя Церква, розпорошена по всьому світу, з непорушною вірою сповідувала Твоє Ім'я. Через Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе і царює в єдності Святого Духа, Бог, на віки вічні.

МОлімося й за блаженнішого Папу нашого *N.*, щоб Бог і Господь наш, Котрий обрав його до єпископського чину, оберігав його здоровим душею й тілом для Своєї святої Церкви, на управління святим Божим народом.

✠ Молімося.

✠ Преклонімо коліна. ✠ Підійміться.

Всемогутній вічний Боже, чий розсуд утверджує все, милостиво зглянься на наші молитви й у доброті своїй оберігай

Antístitem tua pietáte consérva; ut christiána plebs, quæ te gubernátur auctóre, sub tanto pontífice, credulitátis suæ méritis augeátur. Per Dóminum.

За клір і всіх вірних

O RÉMUS et pro ómnibus Episcopis, Presbýteris, Diacónibus, Subdiacónibus, Acólythis, Exorcístis, Lectóribus, Ostiáriis, Confessióibus, Virgínibus, Víduis: et pro omni pópulo sancto Dei.

✠ Orémus.

✠ Flectámus génuá. ✠ Leváte.

O MNÍPOTENS sempitérne Deus, cuius spíritu totum corpus Ecclésiæ sanctificátur et régitur: exáudi nos pro univérsis ordínibus supplicátes; ut grátia tuæ múnere, ab ómnibus tibi grádibus fidéliter serviátur. Per Dóminum.

За світську владу

O RÉMUS et pro ómnibus res públicas moderántibus, eorúmque ministériis et potestátibus: ut Deus et Dóminus noster mentes et corda eórum secúndum voluntátem suam dírigat ad nostram perpétuam pacem.

✠ Orémus.

✠ Flectámus génuá. ✠ Leváte.

O MNÍPOTENS sempitérne Deus, in cuius manu sunt ómnium potestátes et ómnium iura populórum: respice benígnus ad eos, qui nos in potestáte regunt; ut ubíque terrárum, délixtera tua protegénte, et religiónis intégritas, et pátriæ securítas indésinénter consístat. Per Dóminum.

За катехуменів

O RÉMUS et pro catechúmenis nostris: ut Deus et Dóminus noster adapériat áures præcordiórum ipsórum, ianuámque misericórdiæ; ut per lavácrum regeneratiónis accépta remissióne ómnium peccatórum, et ipsi inveniántur in Christo Iesu Dómino nostro.

✠ Orémus.

✠ Flectámus génuá. ✠ Leváte.

O MNÍPOTENS sempitérne Deus, qui Ecclésiám tuam nova semper prole foecúndas: áuge fidem et intelléctum catechúmenis nostris; ut renáti fonte baptísmatis, adoptiónis tuæ filiis aggregéntur.

вибраного для нас Предстоятеля, щоб люд християнський, Тобою, Творцем, керований, за такого Понтифіка примонжився у заслугах віри. Через Господа...

М олімося й за всіх єпископів, священників, дияконів, піддияконів, аколітів, екзорцистів, чтеців, остіаріїв, сповідників, дів, вдов та про весь святий Божий народ.

✠ Молімося.

✠ Преклонімо коліна. ✠ Підійміться.

В семогутній вічний Боже, Твій Дух освячує усе тіло Церкви й керує ним: вислухай нас, благаючих за всі чини церковні, щоб, даром Твоєї благодаті, Тобі вірно служили всі ступені ієрархії. Через Господа...

М олімося й за тих, хто піклується суспільними справами, й за їх служіння та владу, щоб Бог і Господь наш думки й серця їх направив згідно зі Своєю волею, щоб ми мали постійний мир.

✠ Молімося.

✠ Преклонімо коліна. ✠ Підійміться.

В семогутній вічний Боже, в Чіїх руках вся влада й всі права народів: лагідно зглянься на тих, хто має владу управляти нами, щоб по всій землі по всяк час під захистом правиці Твоєї твердо тритмалися і цілісність віри, і безпека Батьківщини. Через Господа...

М олімося й за катехуменів, щоб Бог і Господь наш відкрив вуха сердець їх і двері милосердя, аби, через омиття відродження отримавши відпущення всіх гріхів, вони віднайшли себе в Христі Ісусі Господі нашому.

✠ Молімося.

✠ Преклонімо коліна. ✠ Підійміться.

В семогутній вічний Боже, Ти безустанно збагачуєш свою Церкву новим потомством; примнож віру та розуміння наших катехуменів, щоб вони, відроджені у джерелі святого Хрещення, були зараховані до числа

Per Dóminum.

Твоїх усиновлених дітей. Через Господа...
За різні потреби

ORÉMUS, dilectíssimi nobis, Deum Patrem omnipoténtem, ut cunctis mundum purget erróribus: morbos áuferat: famem depéllat: aperiát cárceres: víncula dissólvat: peregrínántibus réditum: infirmántibus sanitátem: navigántibus portum salútis indúlgeat.

✠ Orémus.

✠ Flectámus génuá. ✠ Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, moéstórum consolátio, laborántium fortitúdo: pervéniant ad te preces de quacúmque tribulatióne clamántium; ut omnes sibi in necessitatibus suis misericórdiam tuam gaúdeant affúisse. Per Dóminum.

За еретиків та

ORÉMUS et pro hæréticis et schismáticis: ut Deus et Dóminus nóster éruat eos ab erróribus univérsis; et ad sanctam matrem Ecclesiám Cathólicam atque Apóstólicam revocáre dignétur.

✠ Orémus.

✠ Flectámus génuá. ✠ Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui salvas omnes, et néminem vis períre: respice ad ánimas diabólica fráude decéptas; ut omni hærética pravitate depósita, errántium corda resipíscant, et ad veritatís tuæ rédeant unitátem. Per Dóminum.

За юдеїв

ORÉMUS et pro Iudáeis: ut Deus et Dóminus nóster áuferat velámen de córdibus eórum; ut et ipsi agnóscant Iesum Christum Dóminum nóstrum.

✠ Orémus.

✠ Flectámus génuá. ✠ Leváte.

OMNÍPOTENS sempitérne Deus, qui etiam Judaicam perfidiam a tua misericórdia non repéllis: exáudi preces nostras, quas pro illíus pópuli obcæcacióné deférimus; ut, ágnota veritatís tuæ luce, quæ Christus est, a suis ténebris eruántur. Per eúndem Dóminum.

За нехристиян

Молімося, возлюблені, до Всемогутнього Бога Отця, щоб Він очистив світ від усіх помилок, відвернув хвороби, усунув голод, відчинив в'язниці, розірвав кайдани, дарував паломникам повернення, хворим – здоров'я, а мандрівникам – спасительний притулок*.

✠ Молімося.

✠ Преклонімо коліна. ✠ Підійміться.

Всемогутній вічний Боже, розрадо засмучених та сило страждених, вислухай молитви тих, хто в будь-якій скруті звертається до Тебе, щоб усі могли радіти, що у своїх потребах зазнали Твого милосердя. Через Господа...

схизматиків

Молімося й за еретиків та схизматиків, щоб Бог і Господь наш вирвав їх з усіх помилок та благоволив повернути їх до святої матері Католицької й Апостольської Церкви.

✠ Молімося.

✠ Преклонімо коліна. ✠ Підійміться.

Всемогутній вічний Боже, Ти всіх спасаєш та не бажаєш нікому погибелі: зглянься на душі, введені в оману диявольськими хитрощами, аби, відкинувши все лукавство ересей, серця заблукалих одумалися та повернулися до єдності Твоєї істини. Через Господа...

Молімося й за юдеїв, щоб Бог і Господь наш зняв покров сердець їх, щоб і вони пізнали Ісуса Христа Господа нашого.

✠ Молімося.

✠ Преклонімо коліна. ✠ Підійміться.

Всемогутній вічний Боже, Ти не відкинув від Твого милосердя навіть невірство юдеїв: вислухай прохання наші, які приносимо за сліпоту цього народу, щоб, упізнавши Світло Твоєї істини, Яким є Христос, вони вирвалися зі своєї темряви. Через того ж Господа...

O RÉMUS et pro pagánis: ut Deus omnípotens áuferat iniquitátem a córdibus eórum; ut relíctis idólis suis, convertántur ad Deum vivum et verum, et únicum Fílium eius Iesum Christum Deum et Dóminum nóstrum.

✠ Orémus.

✠ Flectámus génua. ✠ Leváte.

O MNÍPOTENS sempitérne Deus, qui non mortem peccatórum, sed vitam semper inquiris: súscipe propítius oratiónem nóstram, et líbera eos ab idolórum cultúra; et ágrega Ecclésiæ tuæ sanctæ ad láudem et glóriam nóminis tui. Per Dóminum.

М олімося й за нехристиян, щоб Бог всемогутній забрав беззаконня з сердець їхніх, аби відкинувши своїх ідолів, вони повернулися до Бога живого й істинного, і єдиного Сина його Ісуса Христа, Бога й Господа нашого.

✠ Молімося.

✠ Преклонімо коліна. ✠ Підійміться.

В семогутній вічний Боже, Ти завжди шукаєш не смерті грішника, але його життя: милостиво прийми молитву нашу, і звільни їх від ідолопоклонства, та доєднай до Твоєї святої Церкви на хвалу й славу Імені Твого. Через Господа...

Поклоніння Хресту

Священик знімає орнат та стає внизу сходів зі сторони Послання. Інші два священики тримають покритий вельюном хрест зі сторони Євангелія та співають:

Rópule meus, quid feci tibi? aut in quo contristávi te? Respónde mihi. Quia edúxi te de terra Ægýpti, parásti crucem Salvatóri tuo.

Народе мій, що я зробив тобі? Або чим засмутив тебе? За те, що вивів Я тебе із землі Єгипетської, ти приготував Хреста Спасителіві твоєму.

Їм відповідають два дякони (грецькою), преклоняючи коліна на слові Agios

✠ Agios o Theos! Agios ischyros! Agios athánatos, eléison imas.

✠ Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий Безсмертний, помилуй нас!

Їм відповідає хор, преклоняючи коліна на слові Sanctus

✠ Sanctus Deus! Sanctus fortis! Sanctus immortalis, miserére nobis.

✠ Святий Боже, Святий Кріпкий, Святий Безсмертний, помилуй нас!

Священики з Хрестом спускаються на сходинку, рухаючись до центру віттаря, та співають:

Quia edúxi te per desértum quadraginta annis, et manna cibávi te, et introdúxi te in terram satis bonam: parásti Crucem Salvatóri tuo.

За те, що вивів Я тебе з пустелі за сорок років, і манною годував тебе, та увів у землю вельми добру, ти приготував Хреста Спасителіві твоєму.

Дякони та хор відповідають, як і раніше. Після цього священики з Хрестом спускаються до місця перед центром віттаря та співають:

Quid ultra débui fácere tibi, et non feci? Ego quidem plantávi te víneam meam speciosíssimam: et tu facta es mihi nimis amára: acéto namque sitim meam potásti: et láncea perforásti latus Salvatóri tuo.

Що ще мав би Я зробити тобі, й не зробив? Я ж бо насадив тебе, найпрекрасніший виноград мій, а Ти був мені гірким вельми: оцтом напоїв Мене в спрагу й списом бік пробив Спасителіві твоєму.

Дякони та хор відповідають, як і раніше. Після цього celebrant знімає з Хреста вельюн, співаючи наступні слова.

В цей час всі вклякають:

Ecce lignum Crucis, in quo salus mundi repéndit. Veníte, adorémus.

Ось древо Хреста, на якому повисло спасіння світу: прийдіте, поклонітесь.

Після цього присутні клірики поклоняються Хресту, цілючи рани на ногах Спасителя. При цьому вони роблять три колінопреклоніння на шляху до нього.

*Миряни поклоняються Хресту так само як приймають Причастя. В цей час можуть спі-
ватися наступні антифони та гімн Crux fidelis.*

Tuam crucem adoramus, Domine; tuam gloriosam recolimus passionem: miserere nostri, qui passus es pro nobis.

Crucem tuam adoramus, Domine; et sanctam resurrectionem tuam laudamus et glorificamus; ecce enim propter crucem venit gaudium in universo mundo.

Adoremus crucis signaculum: per quod salutis sumpsimus sacramentum.

Після поклоніння священник піднімає Хрест та співає наступний антифон.

Всі вклякають.

Super omnia ligna cedrorum, tu sola excelsior; in qua vita mundi pendit; in qua Christus triumphavit, et mors mortem superavit in aeternum.

Слідує молитва:

РESPICE, quaesumus Domine, super hanc familiam tuam, pro qua Dominus noster Jesus Christus non dubitavit manibus tradi nocentium, et crucis subire tormentum.

Целебрант та міністранти йдуть до сакристії, щоб вбратися у фіолетові шати.

Причастя

Диякон готує вівтар та переносить на нього Тіло Христове. В цей час може співатися антифон:

Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos, Filius Dei redemit nos.

Коли все готово, целебрант підіймається до вівтаря та говорить (а разом з ним – і вірні):

Ж Orémus: Præceptis salutáribus móniti, et divína institutione formati audemus dicere:

РATER noster, qui es in caelis, Sanctificetur nomen tuum. Adveniat regnum tuum. Fiat voluntas tua, sicut in coelo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hodie. Et dimitte nobis debita nostra, sicut et nos dimittimus debitoribus nostris. Et ne nos inducas in tentationem: Sed libera nos a malo. Amen.

Після цього він додає:

ЛÍBERA nos, quásumus, Dómine, ab ómnibus malis, prætérítis, præsentibus, et futúris: et intercidénte beáta et gloriósa semper Vírgine Dei Genetríce María, cum beátis

Твоєму Хресту ми поклоняємося, Господи, згадуємо Твою славу Стрась: помилуй нас, Ти, Котрий страждав за нас.

Хресту Твоєму поклоняємось, Владико, і святеє воскресіння Твоє славим і прославляєм: ось бо Хреста ради прийшла радість всьому світу.

Поклонімося знаку хреста, через який ми прийняли таїнство спасіння.

Над усіма деревами кедровими лише ти вищий, на котрому повисло Життя світу, на котрому Христос triumфував, і смертю смерть подолав навіки.

Зглянься, просимо Тебе, Господи, на цю сім'ю Твою, за яку Господь наш Ісус Христос не вагався віддати Себе в руки мучителів й зазнати хресної Страсі.

Завдяки дереву ми стали рабами, і завдяки святому Хресту ми отримали свободу; плід спокусив нав, Син Божив відкупив нас.

Ж Молімося: Спасенними заповідями навчені і божественною настановою натхнені, осмілюємося звивати:

Отче наш, що еси на небесах, нехай святиться ім'я Твоє, нехай прийде Царство Твоє, нехай буде воля Твоя як на небі, так і на землі. Хліб наш насущний дай нам сьогодні і прости нам провини наші, як і ми прощаємо винуватцям нашим. І не введи нас у спокусу. Але визволи нас від лукавого. Амінь.

Визволи нас, просимо, Господи, від усякого зла: минулого, теперішнього та майбутнього, і за заступництвом блаженної та славної Приснодіви Богородиці Марії, свя-

Apóstolis tuis Petro et Páulo, atque Andréa, et ómnibus Sanctis, da propítius pacem in diébus nostris: ut ope misericórdiæ tuæ adiúti, et a peccáto simus semper líberi, et ab omni perturbatióne secúri. Per eúndem Dóminum nostrum Iesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus, per ómnia sǎcula sǎculórum.

✠ Amen.

Після целебрант говорить:

Corpus Dómini nostri Iesu Christi custódiat ánimam meam in vitam ætérnam. Amen.

Причастившись сам, він роздає Причастя звичайним чином, після цього читає наступні молитви:

SUPER pópulum tuum quǎsumus, Dómine, qui passiónem et mortem Fílii tui devóta mente recóluit, benedíctio copiósá descéndat, indulgéntia véniat, consolátio tribuátur, fides sancta succrésca, redemptio sempitérna firmétur. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

✠ Amen.

OMNÍPOTENS et miséricors Deus, qui Christi tui beáta passióne et morte nos reparásti: consérva in nobis óperam misericórdiæ tuæ; ut huius mystérii participatióne, perpétua devotióne vivámus. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

✠ Amen.

REMINÍSCERE miseratiónum tuárum, Dómine, et fámulos tuos ætérna protectiόne sanctífica, pro quibus Christus, Fílius tuus, per suum cruórem instítuit paschále mystérium. Per eúndem Christum Dóminum nostrum.

✠ Amen.

Після цього священик та міністранти йдуть до сакристії, а вітвар роздягається.

Підготовано зусиллями Una Voce Ucraina. Джерела перекладів: Римський Месал (деякі молитви, спів на поклоніння Хресту), Молитвослов УГКЦ (деякі співи) переклад Біблії о. І. Хоменка (читання, деякі співи), переклад псалмів майстерні “Трипільський” (Пс. 139). Фрази з зірочкою було змінено для відповідності латинському тексту.

Якщо ви бажаєте навчитися співати григоріанський хорал, приєднавшись до нашої схоли, або мініструвати на Месах, звертайтеся до міністранта або пишіть на unavoceua@gmail.com чи [facebook.com/tradycia](https://www.facebook.com/tradycia).

тих апостолів Твоїх Петра і Павла, а також Андрія, і всіх святих, обдаруй милостиво наші дні миром, щоб з допомогою Твого милосердя ми завжди були вільні від гріха та безпечні від усякого сум’яття. Через того ж Господа нашого Ісуса Христа, Сина Твого, Котрий з Тобою живе й царює в єдності Святого Духа Бог. На всі віки віків.

✠ Аміль.

Тіло Господа нашого Ісуса Христа нехай береже душу мою на вічне життя. Аміль.

Нехай, просимо Тебе, Господи, на Твій народ, що відданим розумом споминає Стрась Сина Твого, зйде щедре благословення, йому надаться прощення, подається вітха, зросте його свята віра, та укріпиться вічне відкуплення. Через того ж Христа, Господа нашого.

✠ Аміль.

Всемогутній і милосердний Боже, Ти відновив нас блаженною Страсю й смертю Христа: збережи в нас плід милосердя Твого, щоб, завдяки причастю цього таїнства, ми жили в постійній відданості. Через того ж Христа, Господа нашого.

✠ Аміль.

Пригадай милості Твої, Господи, й освяти вічним захистом слуг Твоїх, за яких Христос, Син Твій, пролितтям Своєї Крові встановив пасхальне таїнство. Через того ж Христа, Господа нашого.

✠ Аміль.